

סנהדרין מז

איבעיא להו: קבורה משום בזיונא הוא, או משום כפרה הוא? למאי נפקא מינה? - דאמר: לא בעינא דליקברוה לההוא גברא. אי אמרת משום בזיונא הוא - לא כל כמיניה. ואי אמרת משום כפרה הוא - הא אמר לא בעינא כפרה, מאי?

נסיון לענות - בזיון: תא שמע: מדאיקבור צדיקי ואי אמרת משום כפרה צדיקי לכפרה צריכי?

דחייה: אין, דכתיב (קהלת ז') אדם אין צדיק כארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.

נסיון 2 לענות - בזיון: תא שמע וספגו לו כל ישראל וקברו אתו, ואי אמרת כי היכי דתיהוי ליה כפרה - הנך נמי ליקברו, כי היכי דתיהוי להו כפרה!

דחייה: האי דצדיק הוא - תיהוי ליה כפרה, הנך - לא ליהוי להו כפרה.

ניסיון 3 לענות - בזיון: תא שמע: לא יספגו ולא יקברו!

דחייה: דלא תיהוי להו כפרה.

איבעיא להו: הספידא, יקרא דחיי הוי או יקרא דשכבי הוי? למאי נפקא מינה? דאמר לא תספדוה לההוא גברא. אי נמי - לאפוקי מיורשין.

ניסיונות להוכיח - כבוד הנפטר:

המקור	הדחייה
(בראשית כ"ג) ויבא אברהם לספד לשרה ולככתה, ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - משום יקרא דאברהם משהו לה לשרה?	שרה גופה ניחא לה, כי היכי דמייקר בה אברהם
וספגו לו כל ישראל וקברו אתו, ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - הנך בני יקרא נינהו?	ניחא להו לצדיקיא דמייקרי בהו אינשי
לא יספגו ולא יקברו	לא ניחא לצדיקיא דמייקרי ברשיעיא.
(ירמיהו ל"ד) כשלו תמות וכמשפוח אמותיך המלכים הראשונים אשר היו לפני כן יספו לך והיו אבן יספגו לך, ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - מאי נפקא ליה מיניה?	הכי קאמר ליה לייקרו ביד ישראל, כי היכי דמתייקרי באבהתך
(תהלים ט"ו) נבזה כעניו נאס - זה חזקיהו מלך יהודה, שגירר עצמות אביו על מטה של חבלים. ואי משום יקרא דחיי הוא - מאי טעמא?	כי היכי דתיהוי ליה כפרה לאבוה <u>קושי: ומשום כפרה דאבוה משהו ליה ליקרא דישאל?</u> <u>תירוץ: ישראל גופייהו ניחא להו, דמיחלי יקרייהו לגביה</u>
ר' יהודה הנשיא אמר להן אל תספדוני בעירות. ואי אמרת יקרא דחיי - מאי נפקא ליה מינה?	קסבר: ליתייקרו ביה ישראל טפי
<u>הלינו לכבודו, להביא לו ארון ותכריכין - אינו עובר עליו. מאי לאו - לכבודו של מת?</u>	לא, לכבודו של חי <u>קושי: ומשום כבודו של חי מבית ליה למת? - תירוץ: אין, כי אמר רחמנא לא תלין נפלתו על העל - דומיא דתלוי, דאית ביה בזיון. אבל הכא, כיון דלית ביה בזיון - לא.</u>
<u>הלינו לכבודו; לשמע עליו עירות, להביא לו מקוננות להביא לו ארון ותכריכין - אינו עובר עליו. שכל העושה אינו אלא לכבודו של מת</u>	הכי קאמר: כל העושה לכבודו של חי - אין בו בזיון למת
רבי נתן אומר: סימן יפה למת שנפרעין ממנו לאחר מיתתו. מת שלא נספד ולא נקבר, או שחיה גורתו או שהיו גשמים מזלפין על מטתו - זהו סימן יפה למת, שמע מינה: יקרא דשכבי הוא, שמע מינה.	